

Ustav Bosne i Hercegovine predstavlja sastavni dio, odnosno Aneks 4. Opšteg okvirnog sporazuma o miru u Bosni i Hercegovini, koji je parafiran 21. novembra 1995. godine u Dejtonu (SAD, država Ohajo), a potpisan 14. decembra iste godine u Parizu. Danom potpisivanja Opšteg okvirnog sporazuma o miru u Bosni i Hercegovini, stupio je na snagu i ovaj Ustav. Ovakav postupak donošenja, kao i sam ustavni akt, su specifični u odnosu na uobičajenu praksu. Specifičnosti se ogledaju u slijedećem:

- obzirom na međunarodni karakter Opšteg okvirnog sporazuma o miru u Bosni i Hercegovini u čijem je sastavu, on je akt međunarodnog prava, što ga razlikuje od ustava većine zemalja, koji su uglavnom akti državnog prava. Polazeći od te činjenice, specifičnim ga čini i to što ga nije donio ustavotvorni organ, nego potpisnici Mirovnog sporazuma, pa je, shodno tome, neuobičajeno pojednostavljen bio i sam postupak njegovog donošenja.

- Ustav je veoma kratak (dvanaest članova) što je posljedica anglosaksonskog pristupa u načinu njegovog koncipiranja, a "Neke norme, odredbe i instituti su nedorečeni, alternativni, i višeznačni za tumačenje i primjenu. Takođe, postoji i mnogo pravnih (ustavnih) praznina."¹, pa se može zaključiti da nije obuhvatio sve ono što je uobičajena ustavna materija.

Ustav Bosne i Hercegovine se sastoji od preambule i normativnog dijela kojeg, kako je već navedeno, čini dvanaest članova. Takođe, Ustav BiH ima i dva aneksa: Aneks I – Dodatni sporazum o ljudskim pravima koji će se primjenjivati u Bosni i Hercegovini i Aneks II – Prelazni aranžmani.

Preambula Ustava BiH, prema stavu Ustavnog suda BiH, "ima isto pravno dejstvo (i snagu) kao i normativni dio Ustava"², iako se to, prema načinu na koji je koncipiran odnos između preambule i normativnog dijela, ne bi moglo reći, jer iz formulacije na njenom kraju, gdje je naznačeno da "Bošnjaci, Hrvati i Srbi, kao konstitutivni narodi (zajedno sa drugima), i građani Bosne i Hercegovine ovim odlučuju da Ustav Bosne i Hercegovine glasi:"³, teorijski proizilazi da preambula nema isto pravno dejstvo i snagu kao i normativni dio Ustava.

Normativni dio Ustava Bosne i Hercegovine sastoji se od dvanaest članova i dva aneksa, i s obzirom na to, predstavlja najkraći ustav na svijetu. Istina, veći dio njegovih članova je veoma dug i uglavnom svaki od njih predstavlja zaokruženu cjelinu. Tako se prvi član koji se sastoji od sedam tačaka, odnosi na određenje države Bosne i Hercegovine. Njime se utvrđuje da je zvanično ime države "Bosna i Hercegovina", da se ona sastoji od dva Entiteta, Federacije

² Ibid, str 329

³ Preambula Ustava Bosne i Hercegovine

Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, da joj je glavni grad Sarajevo, te da će njeni simboli biti utvrđeni na način što će ih odrediti Parlamentarna skupština, a potvrditi Predsjedništvo. Ovim članom se ozvaničava izmjena njene unutrašnje strukture, a potvrđuju njene dotadašnje međunarodno priznate granice, međunarodno-pravni kontinuitet i članstvo u Organizaciji ujedinjenih nacija, kao i mogućnost traženja članstva kako u organizacijama u okviru Ujedinjenih nacija, tako i u drugim međunarodnim organizacijama. Nadalje se u ovom članu promovise načelo o demokratskom karakteru Bosne i Hercegovine koje će se obebjediti djelovanjem zakona i provođenjem slobodnih i demokratskih izbora, zatim načelo o punoj slobodi kretanja robe, usluga, kapitala i lica po čitavoj Bosni i Hercegovini koje neće biti ometano od strane institucija BiH i Entiteta, isključujući i kontrolu na linijama međuentiteskih razgraničenja. U sedmoj tački ovog člana utvrđena su načela koja se odnose na državljanstvo Bosne i Hercegovine, zaštita državljana BiH u inostranstvu i u načelu propisuje način izdavanja pasoša. Uočljivo je da se pri formulisanju načela koja se odnose na državljanstvo strogo vodilo računa o pridržavanju međunarodno prihvaćenih standarda u zaštiti ljudskih prava i sloboda.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com